

Ændringsforslag stillet den 19. december 2018

Ændringsforslag

til 3. behandling af

Forslag til lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love

(Videreførelse af vurderingerne, ændring af vurderingsterminen, udskydelse af fremrykning af beskatningsgrundlaget m.v.)

[af skatteministeren (Karsten Lauritzen)]

Af skatteministeren:

Til § 10

1) Nr. 4 affattes således:

»4. § 22, stk. 12, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 5, nr. 1 og 2, §§ 6-9, § 10, nr. 1-4, § 11, § 12, nr. 2-4, §§ 13 og 14, § 15, nr. 1 og 3, § 20, nr. 2, og § 21 har virkning fra og med det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Indtil da gælder reglerne i den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 61 af 16. januar 2017, jf. dog 3. pkt.«

[Indtil ændringer som følge af ejendomsvurderingsloven får virkning, skal reglerne i den tidligere gældende vurderingslov gælde, og rettelse af fejl vedrørende virkningsbestemmelser i lov nr. 688 af 8. juni 2017]

2) Efter nr. 4 indsættes som nye numre:

»01. § 22, stk. 12, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»I forbindelse med direkte eller indirekte overdragelse, jf. afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, dødsboskatteovens § 27, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3, ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, § 5 A, stk. 1, § 6, stk. 2, og § 9, stk. 1, og kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 27. februar 2018 kan ejendomme med et grundareal på over 2 ha anses som landbrugs- eller skov- ejendomme, såfremt den skattepligtige giver oplysninger til

told- og skatteforvaltningen i overensstemmelse hermed inden for fristerne i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis dødsboskatteovens § 85, stk. 2. Er der tale om en ejendom med et grundareal på under 2 ha, kan den skattepligtige anmode om en udtalelse om, hvorvidt ejendommen kan kategoriseres som en landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven. Anmodning efter 2. pkt. skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest 4 måneder inden fristen i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis dødsboskatteovens § 85, stk. 2.«

02. § 22, stk. 13, affattes således:

»Stk. 13. I forbindelse med gaveoverdragelse af en ejendom, jf. boafgiftslovens § 29, stk. 2, afståelse af en erhvervsvirksomhed eller en andel af denne, jf. pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, eller anskaffelse af aktier eller anpartar, jf. virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 2, nr. 2, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 19. december 2018 kan ejendomme med et grundareal på over 2 ha anses som landbrugs- eller skov- ejendomme, såfremt den skatte- eller afgiftspligtige giver oplysninger til told- og skatteforvaltningen i overensstemmelse hermed inden for fristerne i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis boafgiftslovens § 26, stk. 1. Er der tale om en ejendom med et grundareal på under 2 ha, kan den skatte- eller afgiftspligtige anmode om en udtalelse om, hvorvidt ejendommen kan kategoriseres som en landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven. Anmodning efter 2. pkt. skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest 4 måneder inden fristen i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis boafgiftslovens § 26, stk. 1.«

[Ændring af overgangsregel som følge af den foreslåede videreførelse af vurderingerne og overgangsregler vedrørende

forskellige ordninger i boafgiftslovens § 29, pensionsbeskatningslovens § 15 A, virksomhedsskatteovens § 22 c og § 7 i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Med lovforslagets § 10, nr. 4, foreslås det, at der indsættes et nyt stk. 14 i § 22 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, hvorefter § 5, nr. 1 og 2, §§ 6-9, § 10, nr. 4, § 11, § 12, nr. 2, §§ 13 og 14, § 15, nr. 1 og 3, og §§ 18-21 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 har virkning fra og med det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Af § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017 fremgår det, at § 5, nr. 1 og 2, og §§ 6, 8, 9 og 11 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 har virkning fra det tidspunkt, hvor der foreligger en offentlig vurdering efter ejendomsvurderingsloven.

Det i lovforslagets § 10, nr. 4, foreslåede stk. 14 og det gældende § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017 omhandler således delvis de samme bestemmelser.

Efter lovforslagets § 10, nr. 4, skal § 5, nr. 1 og 2, og §§ 6, 8, 9 og 11 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 have virkning fra og med det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Efter det gældende § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017 vil de nævnte bestemmelser imidlertid have virkning fra det tidspunkt, hvor der foreligger en offentlig vurdering efter ejendomsvurderingsloven.

Bestemmelserne vil således, som lovforslaget ser ud nu, have virkning fra to forskellige tidspunkter. Dette er ikke hensigten. Det gældende § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 skal i stedet ændres, således at der indsættes nogle yderligere bestemmelser, og virkningstidspunktet konsekvensrettes i forhold til lovforslagets § 1, nr. 22-35, så bestemmelserne vil få virkning fra og med det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Desuden skal enkelte af de bestemmelser, der er henvist til i lovforslagets § 10, nr. 4, udgå af bestemmelsen, da virkningstidspunktet for disse ikke skal udskydes. Det drejer som om §§ 18 og 19 og § 20, nr. 1, som ved en fejl er medtaget i bestemmelsen.

Det foreslås på den baggrund, at lovforslagets § 10, nr. 4, ændres, så de ønskede ændringer foretages i § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017.

Efter ændringsforslaget vil § 5, nr. 1 og 2, §§ 6-9, § 10, nr. 1-4, § 11, § 12, nr. 2-4, §§ 13 og 14, § 15, nr. 1 og 3, § 20, nr. 2, og § 21 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 således alle have virkning fra og med det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Indtil det tidspunkt, hvor de omfattede bestemmelser efter lovforslaget vil have virkning, dvs. det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6, vil de tidligere gældende formuleringer i de forskellige loves bestemmelser være gældende. Det vil eksempelvis betyde, at der henvises til visse bestemmelser i den tidligere gældende vurderingslov.

Denne lov er imidlertid ophævet. Det foreslås derfor med ændringsforslaget, at hvor der i de nævnte bestemmelser i den foreslåede affattelse af § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, henvises til vurderingsloven, vil det i overgangsperioden, indtil det nye ejendomsvurderingssystem er klart, være reglerne efter den tidligere gældende vurderingslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 61 af 16. januar 2017, der henvises til.

Det vil betyde, at hvor der eksempelvis er tale om en henvisning til vurderingslovens § 33, stk. 1 og 7, som det er tilfældet i § 5, nr. 2, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, som ændrer i afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., så vil henvisningen til vurderingsloven skulle forstås således, at der er tale om en henvisning til den tidligere gældende vurderingslovs § 33, stk. 1 og 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013.

Til nr. 2

Af § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 fremgår det, at ved direkte eller indirekte overdragelse af en ejendom efter afskrivningslovens § 19, stk. 5, og § 40 C, stk. 8, aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, dødsboskatteovens § 27, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3, ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, § 5 A, stk. 1, § 6, stk. 2, og § 9, stk. 1, og kildeskatteovens § 33 C, stk. 1, i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 27. februar 2018 vil den senest offentliggjorte vurdering efter lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, skulle lægges til grund for beskatningen, medmindre ejeren anmoder Skatteforvaltningen om at få foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingsloven og i stedet få denne lagt til grund for beskatningen.

Indgivelse af anmodning om en vurdering efter ejendomsvurderingsloven til Skatteforvaltningen skal ske inden for fristerne i skattekontrollovens § 10 for at give oplysninger til Skatteforvaltningen for det år, hvor den direkte eller indirekte overdragelse er sket, og vil indebære, at den senest offentliggjorte vurdering efter lov om vurdering af landets faste ejendomme ikke kan lægges til grund for beskatningen.

Efter lovforslagets § 1, nr. 22-35, foreslås det at ændre ejendomsvurderingslovens §§ 87 og 88, således at de videreførte vurderinger videreføres med yderligere 2 år. Det vil betyde, at der først vil blive foretaget vurderinger efter det nye ejendomsvurderingssystem i 2020 for ejerboliger og i 2021 for erhvervsjendomme m.v.

Dette skyldes, som det også fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. afsnit 1, at det har vist sig,

at det ikke er muligt at få de nye vurderinger klar til henholdsvis 2018 for ejerboliger og 2019 for erhvervsjendomme m.v., hvilket ellers har været forudsat i bl.a. den gældende formulering af § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017.

Videreførelsen vil have til følge, at det ikke er muligt at foretage den vurdering, der kan anmodes om efter den gældende formulering af § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017. Det er heller ikke muligt at foretage en kategorisering eller fordeling efter det nye ejendomsvurderingssystem, da dette endnu ikke er klart. Det er således ikke på nuværende tidspunkt muligt at afgrænse de ejendomme, der, når de vurderes efter det nye ejendomsvurderingssystem, vil blive anset som landbrugs- eller skovejendomme.

Det kan imidlertid stadig ikke udelukkes, at der vil kunne være skattepligtige, der i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 27. februar 2018 direkte eller indirekte har overdraget en ejendom, og som ville være bedre stillet, hvis afgrænsningen af, hvilke ejendomme der skal anses for værende landbrugs- eller skovejendomme, ville være sket efter det nye ejendomsvurderingssystem.

Efter ejendomsvurderingsloven er det grundlæggende kriterium for kategorisering som landbrugsejendom ejendommens samlede karakter og ejendommens anvendelse. Bedømmelsen vil være en afvejning af, om beboelsesmomentet eller landbrugsmomentet i det enkelte tilfælde vejer tungest. Grundlæggende skal der foregå egentlig landbrugsdrift, for at der kan være tale om landbrug i vurderingslovens forstand. Der skal således være tale om jord i omdrift og/eller erhvervmæssig husdyrproduktion.

Det er som nævnt ikke på nuværende tidspunkt muligt systemmæssigt at understøtte en afgrænsning af de ejendomme, der, når de vurderes efter det nye ejendomsvurderingssystem, vil skulle vurderes som landbrugs- eller skovejendomme. Der er derfor behov for en objektiv afgrænsning af landbrugs- og skovejendomme, som kan anvendes i tilfælde, hvor der i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 27. februar 2018 er sket en direkte eller indirekte overdragelse af en ejendom efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, dødsboskattelovens § 27, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3, ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, § 5 A, stk. 1, § 6, stk. 2, og § 9, stk. 1, og kildeskattelovens § 33 C, stk. 1.

Det foreslås derfor med ændringsforslaget, at overgangsreglen ændres, således at i tilfælde, hvor der i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 27. februar 2018 er sket en direkte eller indirekte overdragelse af en ejendom efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, dødsboskattelovens § 27, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3, ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, § 5 A, stk. 1, § 6, stk. 2, og § 9, stk. 1, og kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, kan ejendomme med et grundareal på over 2 ha anses som landbrugs- eller skovejendomme, såfremt den skattepligtige giver oplysninger til Skatteforvaltningen i overensstemmelse hermed inden for fristerne i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis dødsboskattelovens § 85, stk. 2.

Den skattepligtige vil således efter forslaget selv kunne bestemme, om afgrænsningen af, om der er tale om en land-

brugs- eller skovejendom henholdsvis en ejendom, som benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, skal ske på baggrund af den foreslåede objektive afgrænsning af alle ejendomme med et grundareal på over 2 ha eller på baggrund af reglerne i den tidligere gældende vurderingslov, dvs. den retstilstand, der var gældende frem til den 1. januar 2018, og som efter den foreslåede ændring i ændringsforslag nr. 1 vil gælde frem til det tidspunkt, hvor der foreligger en vurdering foretaget efter det nye ejendomsvurderingssystem, dvs. efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Den skattepligtige skal blot give oplysninger til Skatteforvaltningen i overensstemmelse hermed inden for fristerne i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis dødsboskattelovens § 85, stk. 2, jf. det foreslåede 1. pkt.

Den foreslåede afgrænsning, hvorefter ejendomme med et grundareal på over 2 ha vil kunne anses for værende landbrugs- eller skovejendomme, er både objektiv og så bred, at det som altovervejende udgangspunkt sikres, at alle ejendomme, der, når de vurderes efter det nye ejendomsvurderingssystem, vil skulle vurderes som landbrugs- eller skovejendomme.

Samtidig kan det ikke udelukkes, at den foreslåede afgrænsning vil føre til, at der vil være ejendomme, som vil være omfattet, selv om de efter det nye ejendomsvurderingssystem ikke vil blive vurderet som landbrugs- eller skovejendomme.

Af hensyn til ikke at afskære ejendomme med et grundareal på under 2 ha, der vil skulle anses for landbrugs- eller skovejendomme efter ejendomsvurderingsloven, f.eks. fordi der er mange dyreenheder på ejendommen, foreslås det, at den skattepligtige kan anmode om en udtalelse om, hvorvidt ejendommen på overdragelsestidspunktet kan kategoriseres som en landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven, jf. det foreslåede 2. pkt.

Det foreslås videre, at anmodning efter det foreslåede 2. pkt. skal indgives til Skatteforvaltningen senest 4 måneder inden fristen i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis dødsboskattelovens § 85, stk. 2, jf. det foreslåede 3. pkt. På den måde sikres det, at Skatteforvaltningen har mulighed for at behandle anmodningen og udsende denne til den skattepligtige, i rimelig tid før den skattepligtige skal give oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis dødsboskattelovens § 85, stk. 2, vedrørende overdragelse af ejendommen.

Afskrivningslovens § 19, stk. 5, er ikke medtaget i den foreslåede ændring af overgangsordningen, selv om den indgår i den nuværende overgangsordning, da den del af afskrivningslovens § 19, stk. 5, der har relevans i forhold til en vurderingsfordeling efter ejendomsvurderingslovens § 35, ikke vedrører direkte eller indirekte overdragelse af fast ejendom.

Med ændringsforslag nr. 1 foreslås det bl.a., at virkningstidspunktet for § 10, nr. 4, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 ændres, så bestemmelsen fremover vil have virkning fra og med det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskattningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Indtil da gælder reglerne i den tidligere gældende vurderingslov. Dette

virkningstidspunkt skal erstatte virkningstidspunktet i den gældende § 22, stk. 13, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, hvorfor det foreslås, at denne bestemmelse ophæves.

Ved § 7 og §§ 13-15 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 blev § 29, stk. 2, 5. pkt., i boafgiftsloven, § 15 A, stk. 3, 5. pkt., i pensionsbeskatningsloven, § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., i virksomhedsskatteoven og § 7, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto ændret, så vurderingen af, om en fast ejendom anses for en landbrugs- eller skovejendom, skulle ske efter ejendomsvurderingsloven.

Det indebærer, at der i de tilfælde, hvor der blev henvist til en kategorisering efter den tidligere gældende vurderingslov, i stedet henvises til en kategorisering efter ejendomsvurderingsloven. Lov nr. 688 af 8. juni 2017 trådte i kraft samtidig med ejendomsvurderingsloven den 1. januar 2018.

Intentionen med de nævnte ændringer var imidlertid, at den senest offentliggjorte vurdering, herunder kategorisering foretaget i medfør af lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. § 33, stk. 1 og 7, skal finde anvendelse, indtil der foreligger en offentlig vurdering, herunder kategorisering, foretaget efter det nye ejendomsvurderingssystem.

Det foreslås derfor i ændringsforslag nr. 1, at virkningstidspunktet for de nævnte ændringer i § 7 og §§ 13-15 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 udskydes til det skatteår henholdsvis det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Indtil da anvendes den senest offentliggjorte vurdering foretaget efter reglerne i den tidligere gældende vurderingslov.

Med ændringsforslag nr. 2 foreslås det som følge heraf at indføre en overgangsregel svarende til den overgangsregel, der foreslås med forslaget til § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, der skal gælde ved brug af de forskellige ordninger i boafgiftslovens § 29, pensionsbeskatningslovens § 15 A, virksomhedsskatteovens § 22 c og lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto svarende til den foreslåede overgangsordning vedrørende afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, dødsboskatteovens § 27, stk. 2, og § 29, stk. 2 og 3, ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, § 5 A, stk. 1, § 6, stk. 2, og § 9, stk. 1, og kildeskatteovens § 33 C, stk. 1.

Ifølge boafgiftslovens § 29, stk. 2, kan der i gaveafgiften fratreges tinglysningsafgift, som gavemodtager eller gave giver har betalt af gaveandelen i forbindelse med ejendoms overdragelse. Ved overdragelse af ejendomme, der anvendes helt eller delvis i gavegivers eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som efter overdragelsen anvendes helt eller delvis i modtagerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, kan tinglysningsafgiften dog fratreges fuldt ud i gaveafgiften.

Dette gælder dog ikke for den faste del af tinglysningsafgiften. Reglen om fuldt fradrag for tinglysningsafgiften finder ikke anvendelse, hvis gavegivers eller gavemodtagers virksomhed består i udlejning af fast ejendom. Bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses i denne forbindelse ikke for virksomhed ved udlejning af fast ejendom.

Pensionsbeskatningslovens § 15 A giver selvstændigt erhvervsdrivende, der har fået en skattepligtig fortjeneste ved at afstå deres virksomhed, adgang til at indbetale et beløb svarende til fortjenesten på en pensionsordning med fradragret. Personen kan kun oprette en sådan pensionsordning, hvis den pågældende har drevet virksomhed i mindst 10 år inden for de seneste 15 år, inden den pågældende opretter pensionsordningen.

Der skal være tale om reel erhvervsvirksomhed. Det indebærer bl.a., at den erhvervmæssige virksomhed ikke i »overvejende grad« må have bestået i passiv kapitalanbringelse.

Efter virksomhedsskatteovens § 22 c kan kapitalafkastordningen for aktier og anparter finde anvendelse for aktier og anparter, hvis en række betingelser er opfyldt. Det følger af virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, at aktierne eller anparterne skal være i et selskab, hvis virksomhed i den periode, hvor ordningen anvendes, ikke i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse.

Efter § 7, stk. 2, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto kan der efter anskaffelsen af aktier og anparter i et selskab hæves beløb af samme størrelse som anskaffessummen for aktierne eller anparterne, hvis en række betingelser er opfyldt. Det følger af § 7, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., at aktierne eller anparterne skal være i et selskab, hvis virksomhed ikke i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse.

Det kan ikke udelukkes, at der er skatte- eller afgiftspligtige, der i forbindelse med gaveoverdragelse af en ejendom, jf. boafgiftslovens § 29, stk. 2, afståelse af en erhvervsvirksomhed eller en andel af denne, jf. pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, eller anskaffelse af aktier eller anparter, jf. virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 2, nr. 2, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 19. december 2018 vil være bedre stillet, hvis afgrænsningen af landbrugs- eller skovejendomme sker efter det nye ejendomsvurderingssystem.

Det foreslås derfor, at ejendomme med et grundareal på over 2 ha i forbindelse med gaveoverdragelse af en ejendom, jf. boafgiftslovens § 29, stk. 2, afståelse af en erhvervsvirksomhed eller en andel af denne, jf. pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, eller anskaffelse af aktier eller anparter, jf. virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 2, nr. 2, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, i perioden fra og med den 1. januar 2018 til og med den 19. december 2018 kan anses som landbrugs- eller skovejendomme, såfremt den skatte- eller afgiftspligtige giver oplysninger til Skatteforvaltningen i overensstemmelse hermed inden for fristerne i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis boafgiftslovens § 26, stk. 1.

På den måde vil den skatte- eller afgiftspligtige selv kunne bestemme, om afgrænsningen af, om der er tale om en landbrugs- eller skovejendom henholdsvis en ejendom, som benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, skal ske på baggrund af den foreslåede objektive afgrænsning af alle ejendomme med et grundareal på over 2 ha eller på baggrund af reglerne i den tidligere gæl-

dende vurderingslov, dvs. den retstilstand, der var gældende frem til den 1. januar 2018, og som efter den foreslåede ændring i ændringsforslag nr. 1 vil gælde frem til det tidspunkt, hvor der foreligger en vurdering foretaget efter det nye ejendomsvurderingssystem, dvs. efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Den skatte- eller afgiftspligtige skal blot oplyse i overensstemmelse hermed i forbindelse med afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen inden for fristerne i skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis boafgiftslovens § 26, stk. 1.

Af hensyn til ikke at afskære ejendomme med et grundareal på under 2 ha, der vil skulle anses for landbrugs- eller skovejendomme efter det nye ejendomsvurderingssystem, f.eks. fordi der er mange dyreenheder på ejendommen, foreslås det, at den skatte- eller afgiftspligtige kan anmode om en udtalelse om, hvorvidt ejendommen på overdragelsestidspunktet kan kategoriseres som en landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven, jf. det foreslåede 2. pkt.

Det foreslås videre, at anmodning efter det foreslåede 2. pkt. skal indgives til Skatteforvaltningen senest 4 måneder inden fristen for at give oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis boafgiftslovens § 26, stk. 1, jf. det foreslåede 3. pkt. På den måde sikres det, at Skatteforvaltningen har mulighed for at behandle anmodningen og udsende udtalelsen til den skatte- eller afgiftspligtige, i rimelig tid før den skatte- eller afgiftspligtige skal afgive oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens §§ 10-13 henholdsvis boafgiftslovens § 26, stk. 1, vedrørende gaveoverdragelse, afståelse af en erhvervsvirksomhed eller en andel af denne eller anskaffelse af aktier eller anparter.

Ændringsforslaget har ikke nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Det vurderes, at ændringsforslaget medfører begrænsede administrative konsekvenser.